

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje

Kesäkuu 2016/Oulu

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelis-luterilaisen lähetyshiippakunnan jumalanpalvelus-seurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallella, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Kuolema tutkii teologian kestävyuden

past. Janne Koskela

Timoteuksen seurakunnan kirjapiiri on kokoon-tunut kevään aikana muutaman kerran Bo Giertzin (1905-1998) kirjoittaman Kalliopohja -romaanin äärelle. Romaani kertoo kolmen nuoren ruot-salaisen papin tarinan samassa kuvitteellisessa maalaisseurakunnassa kolmena eri aikana. Maisteri Sevenius hoitaa virkaansa Fröjerumissa 1800-luvun alun vuosina, kun Ruotsi menettää Suomen Venäjälle. Pastori Fridfelt palvelee samaa seu-rakuntaa 1880-luvulla, ja pastori Torvik Suomen talvisodan aikaan, vuoden 1939 tienoilla.

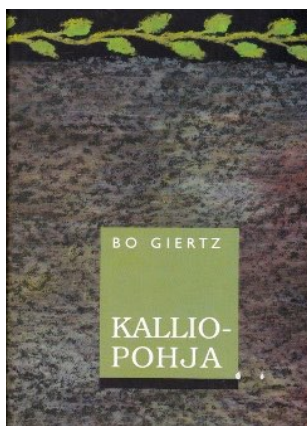
Giertz kirjoitti menestysromaaninsa ollessaan pienen Torpan seurakunnan pappina. Kirja syntyi valtavana ryöppynä kuuden viikon aikana vuonna 1941. Teoksen alkuperäinen nimi "Stengrunden - en själavärdsbok" kertoo, että tuossa vaiheessa hieman alle nelikymppinen pastori tahtoi ro-maaninsa kautta panna jakoon sitä hyvää, mitä oli siihen mennessä saanut oppia Ruotsin kirkon yhteydessä vaikuttaneilta moninaisilta hengel-lisiltä liikkeiltä. Nimensä mukaisesti romaani pal-jastaa, mikä on se ainut kalliopohja, jolla kristitty voi turvallisesti seistä horjumatta. Kirja myös opettaa sielunhoidollista viisautta ja hoitaa luki-jansa sielua. Itse olen lukenut romaanin moneen kertaan, tänäkin vuonna STM-opintoihini liittyen jo kahdesti. Molemmilla kerroilla välillä ilosta, helpotuksesta ja evankeliu-min rikkaudesta vuolaasti kyynelehtien.

Giertz marssittaa romaanissaan seurakun-nan palvelukseen ja seurakuntatyön koulittavaksi kolme raakilettä: nuorta, vastavalmistunutta pastoria, jotka ovat asianmukaisesti oman aikansa teologisten tuulien tuivertamia. On valistushenkistä ja hienostunutta hyverunoilijaa, herätyk-seen tullutta, sydämensä hurskaasti Jeesuselle antanutta tositouskovaista parannussaar-naajaa, ja nuoruuden tun-teen-omaisesta herätyksestä laimeammille vesille

seilannutta epäilijää, joka pitää kiinni hurskaista ritu-aaleista, vaikka ei enää oikein tiedä miksi. Kirja on näiden kolmen raakileen kasvutarina ihmiskeskeisestä uskonnollisuudesta Kristuksen evankeliumin selvyteen ja kirkkauteen. Jumala herät-tää lakinsa kautta parannuk-sen savotalle, ja kun ihmisen voimavarat on syn-nin sakeassa karsikossa punnittu ja köykäisiksi havaittu, ainut mahdollinen tie johtaa lopulta sovi-tuksen kalliolle, jossa kaikki on täytetty, ja Kristus yksin vallitsee omaatuntoa loppumattomalla ar-mollaan.

Romaanin viehätys perustunee Giertzin luontevaan ja tarkasti havainnoivaan tarinankerrontaan. Luki-ja voi aivan tuntea tammikuisen pakkasyön kuu-laan kireyden pappilan pihassa, kuulla kevään ko-hinan kelirikon pehmentämän maantien varrella ja haistaa keskikesän helteisen illan lempeän tuoksun syreenitarhassa; ja samalla, rikkaan luontokuvauk-sen lomassa lukija löytää itsestään juuri niitä samoja kysymyksiä, taisteluita ja epäilyksiä, joiden kanssa päähenkilöt painiskele-vat sielunsa hädässä.

Kalliopohjasta voidaan löytää monia tärkeitä teologisia teemoja. Giertz käsittelee luontevasti lapsikasteen raamatullisia perusteita, sovitussoppia, liturgiaa, kirkon tehtävää ja paikkaa maailmassa, lain ja evankeliumin oikeaa suhdetta, kirkkokuria, paimen-viran olemusta ja edellytyksiä, kristit-tyjen yhteisen pappeuden hengellistä vastuuta seurakunnassa... Yksi asia kuitenkin jää hallitsemaan romaania.

jatkuu...

Se on kuolema, joka vääjäämättömyydellään koettelee jokaisen uskomuksen luonteen. Kuolinvuoteen äärellä tai sodan kauhujen keskellä, saatanan syytösten rusikoidessa, ymmärryksen valon jo hii- puessa riisutaan ja riistetään ihmiseltä kaikki sel- lainen, mikä ei kestä viimeisellä tuomiolla. Kaikki sellainen, joka perustuu ihmisen tekoihin, ymmär- rykseen, hurskauteen, antaumukseen, palavuu- teen tai puhtauteen, riisutaan pois. Kaikki tämä otetaan pois paitsi kuolevalta itseltään, myös hän- tä ja hänen omaisiaan lohduttavalta sielunhoita- jalta. Jäljelle jää vain se, mikä perustuu Kristuk- sen työhön, hänen tahtoonsa, pyhyyteensä, van- hurskauteensa ja rakkauteensa, jotka hän ar- mossaan lahjoittaa itsessään jumalattomalle syn- tiselle. Ja tämä kaikki meillä on kirkkaana Ju- malan sanassa ja Kristuksen asettamissa sakra- menteissa.

"Ja kun sinun kerran on kuoltava... ja tajun- tasi himmenee, silloin asetat halkeilleen maljasi ja kaiken sen sisältämän pimeyden armoistuimen eteen ja sanot: Tiedän, ke- henkä uskon - ja sitten ajatuksesi sammuu. Sydämessäsi poreilee vielä pahuus, sieltä kohoa pahoja vaistoja, huulesi muovailevat kenties vielä pahoja sanoja... Mitä se tekee? Vanha ihminen siinä vain hajoaa, niin että musta sisällys vuotaa ulos. Uusi lepää jo turvassa Jeesuksen autuudenkalliolla."

Ota kirja kauniiseen käteen ja lue se - viimeistään kesälomalla!

Janne

HUOM!!!!!! Lasten ja varhaisnuorten leirit
"Profeetta ja Kuningas"
Muhoksella 20.-23.6.2016

Lakastuneita lehtiä

Jukka Kemppainen

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisel- la kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa."

(Fil 4:6-7)

Tämän Paavalin neuvon olen lukenut monta kertaa samalla tavalla, siis muodossa "älä mistään murehdi". Tässä muodossa neuvo on rohkaissut arjessa. Myös Jumalan rauhaa olen saanut kokea, vaikka en kyllä ymmärrä miksi ja miten.

Elämässä voi tulla vastaan niin isoja vaikeuk- sia ja murheita, että Jeesuksen ja apostolien opetukset murehtimatta olemisesta voivat alkaa tuntua taakoilta. Aikuisten lasten vaikeudet, työn jatkumisen epävarmuus ja Timoteuksen talousasiat ovat ajaneet ah- taalle. Omat rukoukset tuntuvat kuin lakas- tuneilta lehdiltä, joita tuuli viskoo sinne tänne. Taisin olla jossakin messussa, kun tätä mietin. Havahduin siihen, että Paavali keho- ttaa seurakuntaa, Kristuksen ruumista olemaan murehtimatta. Paavalin kautta Jeesus Kristus kehottaa meitä olemaan aina iloiset, rukoile- maan lakkaamatta ja kantamaan toistemme taakkoja. Missä tässä on evankeliumi? Eikö tämä ole lakia, joka murtaa minut?

Murheiden keskellä jak- samista löytyy vähän. Mutta Kristus elää meissä ruumiin- sa jäsenissä ja seurakun- tana opettelemme elämään yhtenä ruumiina. Messun psalmeissa huokaamme hätämme ja laulamme ilomme Jumalalle. Saarnassa korvien kautta kuulemme Jumalan suurista pelastusteoista ja Jumalan lupauksista. Seurakunnan esirukous- pyynnot ovat Jumalalle suloinen tuoksu. Elävä Jumala kuulee mielellään lastensa huokauk- set. Ehtoollisella saan syödä Kristuksen ruu- miin ja veren, jotka on annettu minun syn- tieni sovituksiksi. Huomaamatta sydämeni iloitsee Herrassa. Miten tässä näin kävi? Vas- tahan uikutin, että omat rukoukset ovat kuin lakastuneita lehtiä.

Nostakaamme päämme ja katsokaamme Jeesuksen käsiä ja jalkoja. Jeesuksen hipiään on kirjoitettu meidän nimemme. Hän tuli ih- miseksi meidän syntien, murheiden ja taakko- jen tähden. Hän ei sovittanut ainoastaan mi- nun ja sinun suuria syntejä vaan koko maail- man kaikki synnit. Ristiinnaulittu Kristus on seurakunnan aarre. Tämän Jumalan armon vuoksi kiiruhdamme messuun. Tarvitsemme sekä Kristusta että toisiamme. Rukoilemme toistemme, perheidemme, ystäviemme, Suomen kansan ja kaikkien kansojen puolesta, että Karitsan hääateriaalla yhdessä saisisimme laulaa kiitosvirttä Jumalalle.

Jukka

Vuonna 2010 muutin takaisin synnyinkaupunkiini Ouluun tuoden Savosta mukana tuoreen aviomieheni Heikin. Ennen Ouluun tuloa olin jo osallistunut Luther-säätiön jumalanpalveluksiin Kuopiossa, Lahdessa ja Joensuussa, ja minulle oli selvää, että muuton myötä Timoteuksen seurakunnasta tulisi kotiseurakuntani.

Kotiutuminen ei kuitenkaan sujunut kovin sutjakasti. Muistelen, että ensimmäisen puolen vuoden aikana kävin messussa vain muutaman kerran, vaikka olin rippikoulun jälkeen omaksunut tavan osallistua kirkonmenoihin joka sunnuntai. Jälkikäteen olen ihmetellyt, mistä alkuvaikeudet johtuivat. Ehkä esteenä olivat remonttikiireet ja avioliiton alkumyrskyt tai sitten ajatus koko kirkkosallillisesta uusista ihmisistä oli liikaa pohjimmiltaan introvertille luonteelleni.

Lopulta kuitenkin liityin messuvieraiden joukkoon ja aloin pikkuhiljaa juurruttaa takapuoltani siniseen kirkonpenkkiin. Prosessissa auttoi huomattavasti se, että ainakin yksi seurakuntalainen oli minulle ennestään tuttu. Hänen kanssaan keskustelua ei tarvinnut aloittaa tutustumisesta. Se tuntui tärkeältä, sillä kaipaamaan ihmissuhteilta syvää kanssakäymistä.

Seuraava merkittävä askel seurakuntaan kotiutumisessa oli esikoisemme Beatan syntymä. Koin, että kun tulin kirkkoon vauvan kanssa, minut huomattiin helpommin. Vauva tarjosi luontevan keskustelunaiheen. Beatan kautta pääsin myös osallistumaan Timoteuksen seurakunnan pyhäkoulutyöhön, josta innostuin niin, että ilmoittauduin itsekin halukkaaksi pyhäkoulujen pitäjäksi. Tämän palvelutehtävän myötä tutustuin seurakunnan nuorimpiin jäseniin ja heidän vanhempiinsa. Alkoi tuntua siltä, että kuuluin joukkoon, ja messun jälkeen kirkkokahveilla löytyi aina joku, jonka kanssa jutella.

Viimeiseksi, lopulliseksi askeleeksi kotiutukselleni lasken virallisen jäsenanomuksen jättämisen alkuvuodesta 2016, kun minua pyydettiin seurakunnan hallitukseen. Viimeinkin koen kotiutuneeni seurakuntaan kaikilla mahdollisilla tavoilla ja se tuntuu hyvältä! Prosessiin tuhraantui kohdallani viisi pitkää vuotta ja pätkäilen nyt, miten tätä kotiutumisprosessia voisi jokaisen osalta nopeuttaa.

Seurakunnassa olemme kaikki saman Kristusruumiin jäseniä ja meitä yhdistää usko ja kaste samaan ylösnousseeseen Herraan. Messun ai-

kana nautimme Herramme ruumiin ja veren yhteyden aterialla.

Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi, vaikka meitä on monta, sillä tulemme kaikki osallisiksi tuosta yhdestä leivästä. (1. Kor. 10:16)

Mutta se, että olemme yhtä Kristuksessa, ei vielä tee meistä sydänystäviä tai edes tuttavlia. Tiedän kokemuksesta, että kirkkokahveilla voi tuntea olonsa ulkopuoliseksi, eikä seurakunnasta välttämättä löydy yhtään ihmistä, jonka kanssa pääsisi jakamaan syvempiä tuntejaan. Voi jopa alkaa tuntua siltä, että kaikki muut ovat hyvää pataa keskenään ja tuosta yhteydestä on mahdotonta päästä osalliseksi. Näin ei saa olla, eikä tällaisiin ajatuksiin kannata nojautua. Päinvastoin meidän on aika ottaa todesta Jumalan antamat lupaukset ja kehotukset myös omaa Timoteuksen seurakuntaamme koskien.

”Meillä on suuri ylipappi, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko huone. Astukaamme sen tähden Jumalan eteen vilpittömin sydämin ja varmoina uskossamme, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pes-tynä. Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin.”

Hepr.21-24

Harras toiveeni on, että yhteys olisi seurakunnassamme totta paitsi hengellisellä, myös sosiaalisella tasolla. Tarvitaan rakkauden töitä, sydämellisyyttä, myötätuntoa, tutustumista, keskusteluja, jaettuina kokemuksia - ja vaikeuksiakin! Hyviä toimintatapoja yhteyden edistämiseksi ovat palvelutehtäviin sitoutuminen, yhdessä tekeminen, aktiivinen avun tarjoaminen (suomalaisessa kulttuurissa kun apua hyvin harvoin avoimesti pyydetään), rakkauden ja myötätunnon osoittaminen sekä avoimuus myös kipeistä asioista. Tämän kirjoituksen myötä kehotan kaikkia seurakuntalaisia itseni mukaan lukien syventämään keskinäistä yhteyttämme näitä keinoja hyödyntäen!

Marjukka

Kuulumisia Timoteuksen seurakunnan talousrintamalta

Mika Jylhä

Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän rik- kauden', vaan muista, että Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman hankkia rikkautta pitääkseen liittonsa, jonka hän valalla vannonen teki sinun isie- si kanssa, niinkuin tähän päivään saakka on tapah- tunut. 5.Moos 8

Hallitus on taloustiedotuksessaan rohkaissut tuke- maan seurakuntaamme tilikannatuksin. Kaikkivalti- as on siunannut talouttamme ja antanut seurakun- nan vaivannäön tuottaa tulosta. Edellisvuoden rei- lun kahden tonnin budjettivaje ensimmäisellä vuo- sineljänneksellä on tämän vuoden vastaavalla jaksolla kutistunut pieneksi vajaan kolmensadan vajeeksi (tässä pahoittelut virheestä edellisessä taloustiedotuksessa, siinä vaje oli suurempi, mutta päivitettyjen kolehtitietojen jälkeen vaje ensim- mäisellä vuosineljänneksellä oli vain 256€).

Kun otetaan vielä huhtikuu mukaan tilastoihin, niin suunta on seuraava:

- Tilikannatuksia tullut n. 13000€, edellisvuonna n. 10000
- Kolehteja tullut n. 6000€, edellisvuonna n. 10000. Viime vuonna huhtikuun kolehtitulot oli- vat poikkeuksellisen korkeat, siksi en lähtisi te- kemään johtopäätöstä että kolehtitulot ovat vain siirtyneen tilikannatuksiksi
- Hyvän sanoman tuontia messun ja muun toimin- nan muodossa on tuettu ajanjaksolla rahallisesti n. 20000 eurolla. Merkittävää panostusta tarvi- taan "puivan härän" ruokkimiseen (1.Kor 9:9). Rahalla osallistutaan myös mm. lhpk:n yhteisiin kuluihin ja kustannetaan kirkkotila.
- Kokonaisuudessaan ollaan n. 800€ jäljessä bud- jetista

Tyypillisesti tulot ovat pienentyneet kesän aikana. Suurimpana syynä tähän lienee messuvieraiden

määrän vähentyminen kesä- kuukausina. Menot taas tyypil- lisesti kasvavat kesän aikana, täten rohkaisen kannattamaan seurakuntaa tilikannatuksin kesällä. Tavoitteenamme on saada seurakuntamme talou- dellisesti omavaraiseksi. Juma- la tehkoon meidät tahtonsa mukaan vahvoiksi kannattamaan seurakuntaamme ja siunatkoon niin ettemme ajattelisi sen olevan meistä itsestämme lähtöisin!

Mika

Yhteenveto 01.01.2016 - 30.04.2016

Valinnat: Oulu Timoteus

Taloustiedot

	Valittu jakso	Budjetti		Edellisen vuoden vastaava jakso	
Tulot					
Kannatukset	13 432	14 832	90,6 %	10 227	131,3 %
Kolehdit	6 112	8 332	73,4 %	10 976	55,7 %
Keräykset		0			
Tulot yht	19 544	23 164	84,4 %	21 203	92,2 %
Menot					
Palkat, palkkasivukulut ja verot	14 421	16 424	87,8 %	14 493	99,5 %
Vuokrat	1 454	1 348	107,9 %	1 392	104,5 %
Matkakulut ja päivärahat		332			
Säätiömaksu	2 506	2 506	100,0 %	2 328	107,6 %
Toimistokulut	45	464	9,8 %	1 297	3,5 %
Ulko- ja sisälähetöksen tuki	0	0	0 %	0	0 %
Mainostus		32		67	
Messutarvikkeet	27	116	23,2 %	116	23,3 %
Muut		0			
Hpk-maksu	1 940	1 940	100,0 %	1 952	99,4 %
Menot yht	20 393	23 162	88,0 %	21 645	94,2 %

Prosentti kertoo missä suhteessa arvo on valitun jakson arvoon.

Tulot ja menot yhteensä

	Valittu jakso	Budjetti	Edellisen vuoden vastaava jakso
Pohjoinen rovastikunta			
Oulu Timoteus	-849	2	-441

Tiliyhteys: FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 Keräyslupa POL-2015-13524

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa: sanasta ja sakramenteista sekä seurakun- tayhteydestä.

Lähetyshiippakunnasta ja piispa Ristosta.

Huolenpidosta seurakuntamme ja lähetys- hiippakunnan talousasioissa, tuesta ja lahjoista, joilla meitä on siunattu

Hyvin sujuneesta vapputapahtumasta

Siitä moninaisesta työstä, jota seurakunnas- samme toimitetaan eri palvelutehtävien kautta

Pyydämme:

Siunausta kesään, lomiin, syksyn työn suunnitteluun ja kaikkiin kohtaamisiin.

Siunausta Janne ja Ilkka -pastoreille ja heidän perheilleen sekä Risto-piispalle ja vaimollensa Marja-Liisalle

Siunausta Typön, Aitan ja Mayn perheille ulkomailla

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuil- le ympäri maan piirin. Erityisesti muslimi- maiden vainotuille kirkkoille

Siunausta lähetyshiippakunnassa tehtävälle

lapsi- ja nuorisotyölle, yhteyttä ja intoa kesällä järjetettävälle leireille

Uskollisia tukijoita ja esirukoukijoita talouden haasteisiin

Armolahjojen täyteyttä seurakunnassa - Uskollisuutta vähässä ja palvelijan mieltä. Sitä, että kaikki saisivat löytää oman paik- kansa seurakunnassamme

Jumalan siunausta ja herätystä koko Suo- men ev. lut. kirkolle, sen jäsenille, paimenille ja päättäjille.

Jumalanpalvelus elämäksi, seurakunta kodiksi!

Messu joka sunnuntai klo 10:30 Tuulimyllynkatu 18

Tervetuloa!

